

stilling, og for saa vidt angaar de Punkter, hvor jeg har tilladt mig at afvige fra, hvad Udvalget eller dets Flertal har foreslaaet. Navnlig glædede det mig, at det ærede Medlem i sine indledende Bemærkninger saa stærkt understregede det heldige i, at man havde bevaret de to Principper, der ligger til Grund for den gældende Sygekasselov, og som har vist sig at være heldbringende for Sygekassevirksomheden, dels dette, at Sygekasserne er baserede paa Frivillighed og dels dette, at det bærende Grundlag er Hjælp til Selvhjælp. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i de almindelige Betragtninger, han fremsatte, og jeg glæder mig over, at han saa klart og koncist gav disse Betragtninger Udtryk. Det er godt en Gang imellem at faa understreget, at det her nævnte bør være det bærende Princip i vor sociale Lovgivning.

Det ærede Medlem (Kierkegaard) fandt, at de Grænser, der er sat for saa vel Indtægt som Formue for de Personers Vedkommende, der skal kunne optages i Sygekasserne, var satte rigelige, var satte høje. Det ærede Medlem mente navnlig, at Formuegrænsen maaske var noget høj. Han forstod godt, sagde han, at jeg vanskelig kunde gaa ned under det, jeg har foreslaaet, og dette er jo rigtigt. Jeg har, saa vidt det har kunnet lade sig gøre, søgt at ordne denne Sag paa en saadan Maade, at der ikke for nogen, sammenlignet med det nu bestaaende, skulde være nogen Forringelse i Stillingen efter det nye Lovforslag, og da det faktisk hidtil har været saaledes, at ugifte Personer med en Formue paa indtil 5,000 Kr. har kunnet blive Medlemmer af en Sygekasse, kunde og vilde jeg ikke nedsætte Formuegrænsen for de ugifte. Der var for mig kun den Vej at gaa opad med Formuen for de gifte, da jeg fandt, at der i Loven burde gøres en Forskel mellem gifte og ugifte. Men jeg er i og for sig heller ikke angstelig for de 10,000 Kr.'s Grænse, omend jeg erkender — og jeg glæder mig over, at det ogsaa blev erkendt af det ærede Medlem —, at de 10,000 Kr. er en ret høj Formuegrænse.

Dernæst gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 6, 6. Stykke, synes at være nogen Uoverensstemmelse med det foregaaende, idet der staar: „Et nydende Medlem, hvis Aarsindtægt overskrider de ovenfor fastsatte Indtægtsgrenser med et Beløb af 600 Kr., eller hvis Formue overstiger 10,000 Kr., kan dog ikke længer være nydende Medlem“, medens der i det fore-

gaaende Stykke staar, at de Medlemmer, hvis Indtægt eller Formue overskrider de ovennævnte Grænser, kan mod at betale mindst lige saa meget, som Statens Tilskud andrager, faa Lov til at blive i Sygekassen. Jeg indrømmer, at det maaske ikke er saa klart affattet, som det burde være. Realiteten skulde være den, at medens man ikke har tænkt at give gifte Personer Ret til at blive længere i Kassen, end deres Formue er under de 10,000 Kr., skulde der for ugifte Personer, selv om de kommer over 5,000 Kr., alligevel være Adgang til at blive i den. Men jeg indrømmer, at dette maaske kan udtrykkes noget tydeligere, end det er sket i Lovforslaget.

Saa var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der sammen med Revisionen af Sygekasseloven burde gaas til ogsaa at give Anerkendelse til Sygekasser, der ikke fik Statstilskud, som altsaa var beregnet paa bemidlede Medlemmer, saaledes at der for saadanne Sygekassers Vedkommende blev indført en Statskontrol til Sikkerhed for de paagældende Medlemmer. Nu ved jeg ikke, om man kan regne med, at Sygekasser, der ikke faar noget som helst Statstilskud, vil underkaste sig en Statskontrol, medmindre man da ligefrem forbød Oprettelsen af Sygekasser, som ikke havde den officielle Anerkendelse og dermed følgende Statskontrol. Jeg vilde ganske vist have nogen Betænkelighed ved ligefrem at fastslaa ved Lov, at ingen kan drive Sygekassevirksomhed, og at Medlemmer ikke kan slaa sig sammen og drive saadan Virksomhed, uden de har faaet den officielle Anerkendelse. Men det er et Spørgsmaal, som jeg ikke har noget imod at overveje med det Udvalg, som antagelig bliver nedsat. Jeg gør blot opmærksom paa, at skal det faa nogen Betydning for de Personer, som er Medlemmer af for Tiden ikke anerkendte Sygekasser, saa er det ikke nok, at der bliver givet Adgang for dem til at faa Kasserne anerkendt uden Statstilskud, men saa maa der indføres et Forbud imod at drive nogen som helst Sygekassevirksomhed her i Landet, uden at den er statsanerkendt og inddraget under Statskontrol, ellers vilde neppe nogen give sig ind under Statskontrol, da de jo ikke har nogen Fordel deraf; det skulde da være, at de kan reklamere med, at de har Statskontrol.

Endelig nævnedes det ærede Medlem det nye, der efter § 7 indføres, med Deling af Sygekassens Medlemmer i en A-